

[Ole Bjørn Kraft.]

mende med Peer Gynt: „Hvad enten jeg hamrer eller hamres, ligefuldt skal der jamres.“

Ved Bedømmelsen af Lovforslaget er det for det første nødvendigt stadig at fastholde, at der her ikke er Tale om en Skat, men at Midlerne kun baandlægges for senere at tilbagegives paa ny til deres Ejer. Lovforslaget giver tydeligt Udtryk herfor; det er aldeles uberettiget og grundløst, hvis der i Offentligheden hersker nogen som helst Tvivl paa dette Punkt. Finansministeren har tydeligt understreget det i sin Forelæggelsestale. Gaar Staten ikke bankerot, vil disse Penge, som det er fastslaaet i Loven, blive tilbagebetalt inden Udgangen af 1946. Hverken juridisk eller moralsk kan dette omdisputeres; men hvis det er muligt at finde endnu klarere Udtryk herfor ved Lovens Udformning, vil man utvivlsomt fra alle Sider være villig til at bidrage hertil. Man har i denne Forbindelse rejst Spørgsmaalet om en Forrentning af Beløbene som en Tydeliggørelse af Ejerforholdet, men dette vilde ogsaa rejse Spørgsmaalet om en eventuel Beskatning. I Udvalget vil Sagen sikkert blive diskuteret.

Hvad nu selve Grænsen — de 10 000 Kr. — angaar, maa det naturligvis indrømmes, at den er vilkaarligt valgt, som enhver Grænse af denne Art maa være det. Men jeg kan ikke se rettere, end at Indtægter paa 10 000 Kr. og derover, naar ikke ganske særlige personlige Forhold griber ind, i Almindelighed har en større Margin for en Indskrænkning af deres Forbrug, end mindre Indtægter har det. Hvis man mener, at det er for haardt for Indtægter mellem 10 000 og 15 000 Kr. at bære de nødvendige Indskrænkninger, hvor langt sværere maa det saa ikke blive for endnu mindre Indtægter? Jeg er selv ængstelig for, om man maaske er gaaet for langt ned. Overvejelserne om en Ændring af Grænsen vil derfor utvivlsomt snarere komme til at dreje sig om en Hævning af denne. Naar vi fra konservativ Side har givet Tilslutning til Tanken om en Opsparing for den bedrestillede Del af Befolkningen, er det sket ud fra den Opfattelse, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, maa den nu ogsaa vise en klar Beredvillighed til i Gerning at tydeliggøre, at der er Alvor bag Ordene om, at det er de stærkeste Skuldre, der skal bære de tungeste Byrder. I mangt og meget beror vore Forestillinger om vor Velstand paa en Illusion; Baggrunden for Forslaget er at gennemføre en Indtægtsreduktion, saa

der bliver større Overensstemmelse mellem Indkomster og tilgængelig Varemængde. Det indeholder en Belæring om de Realiteter, der behersker vor Tilværelse. Jeg maa altsaa advare imod at gaa længere ned, men vil henstille, at man i Udvalget — hvis man ikke vil forhøje Grænsen — søger at gennemføre Foranstaltninger, der for Indtægterne mellem 10 000 og 15 000 Kr. kan mildne Virkningerne i de mange Enkelttilfælde, hvor de rammer særlig haardt. Det gælder først og fremmest for Familieforsørgere, der har Ungdom til Uddannelse. Det maa være muligt under den ene eller den anden Form for disse Indtægters Vedkommende at faa Forsørgersynspunktet indarbejdet i Loven. Hvis man vil have en økonomisk Erstatning for den Reduktion, som her finder Sted, vil det være muligt at skaffe Dækning ved at inddrage enligstillede uden Forsørgerpligter med en Indtægtsgrænse f. Eks. fra 6 000 Kr. til 10 000 Kr. Hvis de bliver inddraget i Forslaget, giver det nogen Erstatning, og der kan ikke herske nogen som helst Tvivl om, at disse Indtægter i enhver Henseende er gunstigere stillede end Forsørgere med over 10 000 Kr., og som det derfor vil være berettiget at søge Forbrugsmulighederne begrænset for paa samme Maade.

En af Indvendingerne mod Forslaget har været, at Indtægtsgrænsen rammer forskelligt i Land og By. Til 10 000 Kr. i København svarer i mindre Provinsbyer en mindre Indtægt og paa Landet en endnu mindre. Dette er uimodsigeligt, men en Graduering herefter vil være overordentlig vanskelig for ikke at sige umulig at gennemføre, ikke mindst fordi den vil indføre et helt nyt Princip i vor Skattelovgivning; men vi kan ikke afvise en Undersøgelse af dette Spørgsmaal i det kommende Udvalg.

Det er sandsynligt, at endnu flere Spørgsmaal vedrørende dette meget omdiskuterede Forslag vil blive rejst. Alle Mangler til Trods vil jeg dog mene, at det har angivet en rigtig Linie, ogsaa fordi de Kredse af Befolkningen, som det omfatter, er dem, der ikke mindst har Interesse i, at Inflationsfaren ikke tager Overhaand og bliver til en Realitet. Det er da ikke unaturligt, at de ogsaa selv igennem det Afsavn, som denne Opsparing indebærer, yder deres Bidrag til, at Kampen imod Inflationen kan blive saa effektiv som overhovedet muligt.

Lovforslaget om Merindkomstskat og Krigskonjunkturskat tager direkte Sigte paa at opsuge en Del af de særlig store Ind-